

ROMÂNIA
TRIBUNALUL MARAMUREȘ
SECȚIA I CIVILĂ

Dosar nr.---

Cod operator 4204

ÎNCHEIERE

Ședința publică din ---
Instanța constituită din:
PREȘEDINTE: ---
Asistent judiciar: ---
Asistent judiciar: ---
Grefier: -----

Pe rol este soluționarea cererii formulată de către reclamantul ---, în contradictoriu cu pârâta-----, având ca obiect contestație decizie de pensionare.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă pentru reclamantul---, lipsă fiind pârâta-----.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Instanța constată că la termenul anterior de judecată s-a pus în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Se constată că s-au depus note scrise la dosar de către reprezentantul reclamantului ---- --prin care s-a arătat că nu sunt aplicabile dispozițiile OUG nr.62/2024.

Pârâta--- a depus la dosar note scrise la data de.----- prin care a arătat că sunt aplicabile dispozițiile OUG nr.62/2024 și se comunică reprezentantului reclamantului în ședință publică un exemplar din aceste note scrise.

Instanța acordă cuvântul asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Reprezentantul reclamantului arată că așa cum a arătat, din punctul său de vedere pe prima chestiune nu mai are ce să discute pentru că deja este situația creată prin sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție. Pentru a doua chestiune a explicat de ce nu sunt aplicabile, pentru că în speță nu este un personal angajat-----, este vorba despre un personal angajat la un ---- privat și din perspectiva aceasta nu se află în ipoteza în care ar fi personal plătit din fonduri publice și de aceea apreciază că nu sunt incidente prevederile OUG nr.62/2024 și a arătat prin notele scrise pe care le-a formulat și depus la dosar. Pentru prima întrebare, anterior anului 2001 este -----pentru perioada 1988-2005.

Instanța pune în discuție în subsidiar suspendarea prezentei cauze conform art.2 alin.3 din OUG nr.62/2024.

Reprezentantul reclamantului apreciază că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție. Pe suspendare, raportat la perioada din cea de a doua Adeverință nr.-----, acolo ar putea fi incidentă, dar pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție nu vedere care ar fi motivul de aplicabilitate a OUG nr.62/2024.

Instanța reține cauza în pronunțare și pe sesizarea pusă în discuție din oficiu a Înaltei Curți de Casație și Justiție și pe cererea de suspendarea prezentei cauze.

TRIBUNALUL

Având în vedere dispozițiile art. 396 alin. 1 și 2 Cod procedură civilă,

DISPUNE:

Amână pronunțarea soluției la data de ----- și stabilește că pronunțarea va avea loc prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședința publică de azi-----.

PREȘEDINTE

ASISTENȚI JUDICIARI

GREFIER

ROMÂNIA
TRIBUNALUL MARAMUREȘ
SECȚIA I CIVILĂ

Dosar nr.

Cod operator 4204

ÎNCHEIERE – sesizare ICCJ

Ședința publică din ----

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: -----

Asistent judiciar: -----

Asistent judiciar: -----

GREFIER: -----

Pe rol este pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile în temeiul dispozițiilor OUG 62/2024 în cauza privind pe reclamantul --, în contradictoriu cu pârâta----, având ca obiect contestație decizie de pensionare.

Dezbaterile în cauză au avut loc la data de 07.10.2024, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când instanța în aceeași compunere, având nevoie de timp pentru a delibera, în baza art. 396 Cod procedură civilă, a amânat pronunțarea soluției pentru astăzi 14.10.2024, când a dispus următoarele.

TRIBUNALUL

Asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unor probleme de drept în temeiul dispozițiilor OUG 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale:

I. Expunerea litigiului:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la data de --- reclamantul--- a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâta-----, să dispună anularea deciziei nr.--- emisă de----; obligarea pârâtei la emiterea unei noi decizii de pensie privind acordarea pensiei pentru limită de vârstă în favoarea reclamantului prin valorificarea integrală și din toate punctele de vedere a perioadei lucrate de reclamant în condiții speciale de muncă conform adeverințelor nr. ---- eliberată de -----; nr. -----eliberată de către -----și nr.---- eliberată de către-----, cu consecința calculării drepturilor cuvenite din momentul nașterii acestora și cu plata diferențelor bănești actualizate cu indicii de inflație și dobânda legală corespundentă, începând cu data nașterii dreptului și până la data plății efective; obligarea pârâtei la suportarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că prin decizia atacată pârâta nu a valorificat cele trei adeverințe arătate în petit cu motivarea că nu există temei legal.

Reclamantul a arătat că are calitatea de personal silvic care și-a desfășurat activitatea în condiții speciale de muncă așa după cum rezultă din adeverințele menționate în petit. Conform acestor adeverințe, a desfășurat activități în domeniul silvicultură prevăzute de dispozițiile art. 20 alin 2 din OUG 59/2000, începând din data de 01.08.1986 și până în 26.01.2024.

Au fost invocate dispozițiile art. 125 din normele metodologice de aplicare a Legii nr. 263/2010 privind sistemul unic de pensii publice în conformitate cu care angajatorii sau orice alți deținători de arhive sunt direct răspunzători, în condițiile legii, de legalitatea, exactitatea și corectitudinea datelor, elementelor și informațiilor pe care le înscriu, în baza documentelor deținute, în adeverințele pe care le eliberează în vederea stabilirii, recalculării sau revizuirii

drepturilor de pensie. Prin urmare, pârâta nu are abilitate legală de a cenzura ori ignora mențiunile din această adeverință deoarece întrunește toate elementele cerute de lege pentru a dovedi desfășurarea activității de către reclamant în condiții speciale de muncă corespondent perioadei arătate și trebuie utilizată prin valorificare efectivă la stabilirea și determinarea stagiului de cotizare.

Au fost invocate dispozițiile pct.15 din Legea 234/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic publicată în Monitorul Oficial nr. 1004/13.12.2019 prin care a fost modificat art 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic. Arată că rezultă din dispozițiile art 20 din OUG 59/2000 astfel cum au fost modificate faptul că, în toată perioada în care personalul silvic și-a desfășurat activitatea în locurile de muncă prevăzute la alineatul (2) este considerată ca muncă desfășurată în condiții speciale, indiferent de faptul că acesta a fost desfășurată înainte sau după intrarea în vigoare a acestei dispoziții legale.

S-a arătat că prin decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de către ÎCCJ în dosarul nr. 528/1/2023 Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial nr. 580 din 27 iunie 2023, decizie obligatorie, a fost admisă sesizarea formulată de Curtea de Apel --- - Secția I civilă, în dosarul nr. 3678/111/2021, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 427/2001, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 234/2019 și, s-a stabilit că: „Locurile de muncă din domeniul silvicultură, în care se desfășoară activitățile menționate la art. 20 alin. (2) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 59/2000, se încadrează ope legis în condiții speciale. Personalul silvic care a desfășurat activitățile indicate la art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 234/2019, beneficiază de încadrarea locului de muncă în condiții speciale și de drepturile prevăzute la art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000. Obținerea beneficiilor prevăzute de art. 20 alin. (3) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 59/2000 la data deschiderii drepturilor de pensie nu este condiționată de plata contribuțiilor de asigurări sociale, iar dovada acestora nu trebuie să rezulte din declarația nominală de asigurare pentru perioada ulterioară datei de 1 aprilie 2001.”

Arată reclamantul că din motivarea deciziei reiese că în conformitate cu prevederile art. 20 alin. 2 din OUG 59/2000 încadrarea în condiții speciale se realizează și pentru perioadele anterioare intrării în vigoare a noii legi, în care personalul silvic a desfășurat activități în locurile de muncă încadrate în condiții speciale conform acestei ordonanțe de urgență.

Prin urmare, apreciază că nu poate fi exclusă de la aplicarea dispozițiilor art. 20 alin. 2 și 3 din OUG 59/2000 perioada anterioară datei de 31.03.2001 deoarece doar după acest moment, prin efectul Legii nr. 19/2000, a fost introdusă noțiunea de loc de muncă desfășurat în condiții speciale, iar anterior acestui moment legislația clasificând desfășurarea activității în condiții normale, în grupă I sau în grupa a II-a de muncă.

Aceasta deoarece pe de o parte, prevederile art. 20 din OUG 59/2000 nu fac distincție în ceea ce privește activitatea desfășurată înainte și după 01.04.2001, iar ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus, iar pe de altă parte, potrivit art. 158 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 „Perioadele de vechime în muncă realizate în grupa I de muncă până la data de 1 aprilie 2001 în activitățile care, conform prevederilor art. 30 alin. (1), sunt încadrate în condiții speciale, constituie stagii de cotizare în condiții speciale, în vederea reducerii vârstelor standard de pensionare”. Mai mult, în baza dispozițiilor art. 30 alin. (4) din aceeași reglementare „Este asimilată stagiului de cotizare în condiții speciale de muncă, prevăzut la alin. (1) lit. b), perioada anterioară datei de 1 aprilie 2001, în care salariații au desfășurat activități în locurile de muncă încadrate conform legislației anterioare în grupele I și II de muncă și care, potrivit art. 20 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, sunt încadrate în condiții speciale de muncă.”

Așadar, legiuitorul a asimilat stagiului de cotizare în condiții speciale de muncă și activitatea desfășurată, în aceleași condiții, în perioada anterioară datei de 01 aprilie 2001.

Prin noua reglementare adoptată prin Legea nr. 234/2019, legiuitorul nu a mai considerat necesar să mai facă această distincție, între perioada anterioară datei de 01 aprilie

2001 și cea ulterioară acestei date stabilind că, întreaga perioadă în care personalul silvic și-a desfășurat activitatea în locurile de muncă încadrate în condiții speciale, reprezintă stagiul de cotizare realizat în condiții speciale de muncă.

În concluzie, prin această modificare legislativă, personalul silvic care desfășoară activități de natura celor prevăzute de lege ca fiind muncă prestată în condiții speciale, ori care au desfășurat anterior intrării în vigoare a legii aceste activități, au dreptul la recunoașterea condițiilor speciale de muncă cu toate consecințele acestei încadrări.

Prin urmare, perioadele în care personalul silvic a desfășurat activități ce reprezintă stagiul de cotizare realizat în condiții speciale de muncă, determină reducerea vârstei standard de pensionare cu 1 an pentru fiecare 5 ani în care și-a exercitat profesia în locurile de muncă prevăzute la art. 20 alin. (2) din O.U.G. nr. 59/2000 astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 234/2019, precum și majorarea punctajelor lunare de pensie. Dovada desfășurării unor asemenea activități, rezultă din încadrarea reclamantului în oricare dintre situațiile exhaustiv prevăzute de lege și desfășurarea efectivă a acelor activități care reiese din adeverințe, carnet de muncă și fișa postului.

În conformitate cu prevederile art. 55 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010, persoanele care au realizat stagiul complet de cotizare au dreptul la pensie pentru limita de vârstă, cu reducerea vârstelor standard de pensionare cu un an la fiecare 5 ani muncii în condiții speciale de muncă și majorarea punctului de pensie.

Reclamantului i-a fost acordată doar pensie parțială anticipată deși îndeplinea condițiile și avea dreptul la pensie pentru limită de vârstă, cauzându-i-se astfel un prejudiciu cuantificat prin diferența dintre pensia la care ar fi avut dreptul pentru limită de vârstă și condiții speciale de muncă și pensia anticipată acordată.

Astfel, actualizarea diferențelor bănești, cu indicii de inflație și dobânda legală corespondentă, este datorată începând cu data nașterii dreptului material, iar potrivit principiului reparării integrale a pagubei, creditorul obligației bănești neîndeplinite la scadență are dreptul la actualizarea sumelor de bani, pentru păstrarea valorii reale a acestora, dar și la despăgubiri pentru lipsa de folosință a sumelor de bani, sub forma dobânzii legale, cele două forme de daune putându-se cumula, întrucât au natură juridică diferită, acoperind prejudicii distincte.

Potrivit art. 1.535 alin. (1) și (2) Cod civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadență până în momentul plății, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu. În lipsa unei convenții, daunele moratorii pentru neexecutare sunt reprezentate de dobânda legală penalizatoare aferentă, potrivit OG nr. 13/2011.

Pârâta—, prin notele scrise depuse a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

În fapt, pârâta arată că prin cererea înregistrată cu nr. ----din --- reclamantul a solicitat înscrierea la pensie pentru limită de vârstă și a anexat cererii și adeverințele nr. ---eliberată de----, nr.--- eliberată de---- și în adeverința nr. ----eliberată de---. Prin decizia contestată nr. ---- din ----- privind acordarea pensiei anticipate parțiale s-a admis cererea reclamantului de înscriere la pensie anticipată parțială, pensia fiind pusă în plată la data de-----, data încetării contractului individual de muncă; la stabilirea pensiei nu au fost valorificate perioadele lucrate în condiții speciale menționate în cele trei adeverințe.

Prin cererea înregistrată cu nr.----reclamantul a solicitat înscrierea la pensie pentru limită de vârstă. Cererea a fost respinsă prin decizia nr.--.

Arată pârâta că solicitarea reclamantului de valorificare în condiții speciale a perioadelor de activitate menționate în cele trei adeverințe este neîntemeiată.

În primul rând, reclamantul solicită valorificarea integrală și din toate punctele de vedere a perioadei lucrate de reclamant în condiții speciale de muncă, în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (3) din O.U.G. nr.59/2000, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 234/2019, dar solicită reducerea vârstei standard de pensionare potrivit prevederilor art. 55 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 263/2010. Consideră că această solicitare este vădit neîntemeiată, activitățile desfășurate de personalul silvic neregăsindu-se printre locurile de muncă în condiții speciale prevăzute de art. 30 din Legea nr. 263/2010.

În esență, în adeverințe se menționează că reclamantul a desfășurat activități în domeniul silvicultură, prevăzute la art. 20 alin. (2) din OUG nr. 59/2000 privind statutul personalului silvic.

Arată că din dispozițiile art. 20 alin. (2) din O.U.G. nr. 59/2000, teza finală, raportat și la cele reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție prin decizia nr. 36/2023, rezultă că încadrarea în condiții speciale de muncă se face "conform reglementărilor legale", ceea ce înseamnă că deși încadrarea are loc ope legis. fără a mai fi necesară parcurgerea unei proceduri, trebuie îndeplinite celelalte condiții. Astfel, conform art. 3 lit. h) din Legea nr.263/2010, locurile de muncă în condiții speciale sunt "locurile de muncă unde gradul de expunere la factorii de risc profesional sau la condițiile specifice unor categorii de servicii publice, pe durata a cel puțin 50% din timpul normal de muncă, poate conduce în timp la îmbolnăviri profesionale, la comportamente riscante în activitate, cu consecințe grave asupra securității și sănătății în muncă a asiguraților". Prin urmare, locurile de muncă din domeniul silvicultură se încadrează în condiții speciale dacă persoana în cauză a desfășurat una din activitățile prevăzute la art. 20 alin. (2) din O.U.G.nr. 59/2000, cel puțin 50% din timpul normal de muncă. Din adeverințele depuse la dosar, cu excepția adeverinței nr. 1672 din 01.07.2024, nu rezultă că reclamantul a desfășurat activitățile din domeniul silvicultură cel puțin 50% din timpul normal de muncă.

Față de succesiunea în timp a dispozițiilor legale și de modul de încadrare a activităților în funcție de gradul de risc, pentru locurile de muncă din domeniul silvicultură, nu se poate reține o incidență a condițiilor speciale de muncă anterior datei de 01.04.2001. Legea nr.19/2000, intrată în vigoare la data de 01.04.2001, a modificat substanțial modul de clasificare a locurilor de muncă și modul de determinare a pensiilor în raport de acestea. Astfel, dacă până la data de 01.04.2001, locurile de muncă erau clasificate pe grupe de muncă, respectiv grupele I, II și III de muncă, după această data, locurile de muncă au fost clasificate în locuri de muncă în condiții speciale, locuri de muncă în condiții deosebite și locuri de muncă în condiții normale, fiind înlocuite astfel vechile grupe I, II și III de muncă. Locurile de muncă în condiții speciale au fost prevăzute expres și limitativ la art. 20 alin. (1) din Legea nr.19/2000, cu modificările și completările ulterioare. Legea nr.19/2000 și actele normative ulterioare acesteia, au avut în vedere ca moment de referință în chestiunea clasificării locurilor de muncă data de 1 aprilie 2001, menținând anterior acestei date, clasificarea locurilor de muncă pe grupe de muncă (de exemplu art.1 alin. (1) din Legea nr. 226/2006, art.158 alin. (3) din Legea nr. 263/2010, art. 126 alin. (1) din normele de aplicare a Legii nr. 263/2010, aprobate prin H.G. 257/2011). Modalitatea de clasificare a locurilor de muncă reglementată de Legea nr.19/2000 a fost menținută și de Legea nr. 263/2010, locurile de muncă în condiții speciale fiind reglementate la art. 30 din Legea nr. 263/2010. Menționează că anexele la Legea nr. 226/2006 au fost preluate în Legea nr. 263/2010 (anexele 2 și 3 la lege).

Prin urmare, legiuitorul nu recunoaște posibilitatea încadrării în condiții speciale de muncă anterior datei de 01.04.2001, astfel că în lipsa unei reglementări legale care să recunoască reclamantului încadrarea activității derulate de acesta anterior datei de 01.04.2001 în grupe superioare de muncă (cum s-a întâmplat în cazul altor categorii profesionale) și echivalarea efectelor acestei încadrări cu cele pe care le produce încadrarea în condiții de muncă nu se poate extinde aplicarea art. 20 din O.U.G. nr. 59/2000 dincolo de data de 1 aprilie 2001. Reglementările cuprinse la art. 20 din O.U.G. nr. 59/2000 sunt derogatorii de la legea cadru în domeniul pensiilor, locurile de muncă din domeniul silvicultură, așa cum sunt reglementate în art. 20 alin. 2 din OUG nr. 59/2000, modificată prin Legea nr. 234/2019, nu au făcut parte din categoria locurilor de muncă încadrate în grupele I sau II de muncă potrivit legislației anterioare datei de 01.04.2001 și nu există dispoziții legale care să prevadă cum s-ar putea valorifica activitatea desfășurată înainte de 01.04.2001 în condiții speciale de muncă, respectiv nu există nici o prevedere legală prin care vechimea în muncă desfășurată în condiții normale potrivit legislației anterioare datei de 01.04.2001, să fie asimilată condițiilor speciale.

Și din decizia nr. 36 din 15 mai 2023 (pct.125,126,129, 132 din considerente) rezultă că Înalta Curtea de Casație și Justiție a avut în vedere exclusiv momentul ulterior celui în care clasificarea locurilor de muncă în condiții speciale, deosebite și normale a fost reglementată pentru prima dată prin Legea nr.19/2000 (începând cu data de 01.04.2001).

II. ***Chestiunile de drept puse în discuție de instanță și cu privire la care urmează a fi sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție în temeiul dispozițiilor OUG 62/2024:***

1. Dacă art. 20 din O.U.G. nr. 59/2000 poate fi interpretat în sensul că personalului silvic care cade sub domeniul de aplicare al normei îi este recunoscută ca fiind derulată în condiții speciale de muncă și activitatea prestată anterior datei de 01 aprilie 2001, respectiv de 30 mai 2000.
2. Dacă sintagma „conform reglementărilor legale”, cuprinsă în art. 20 alin. (2) din O.U.G. nr. 59/2000 trebuie interpretată în sensul că se impune ca personalul silvic să fi derulat activitățile descrise de normă în procent de cel puțin 50% din timpul normal de muncă, conform art. 3 lit. h) din Legea nr. 263/2010, iar acest expres trebuie evidențiat în mod expres în adeverințele emise de angajator.

III. ***Dispoziții legale cu privire la care se solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție dezlegarea chestiunilor de drept:***

Art 20 din OUG 59/2000 privind Statutul personalului silvic (în forma anterioară abrogării alin 2-4 prin Legea 360/2023):

(1) Personalul silvic are drepturile și obligațiile prevăzute de legislația în vigoare, precum și pe cele stabilite prin contractele individuale și/sau colective de muncă și contractele de mandat încheiate în condițiile legii.

(2) Locurile de muncă din domeniul silvicultură, care presupun desfășurarea a cel puțin uneia dintre următoarele activități: paza fondului forestier, a fondurilor cinegetice și piscicole și a ariilor naturale protejate; control silvic și cinegetic; exploatarea forestieră; construcții forestiere; lucrări specifice de teren în activitatea de fond forestier și împăduriri, reprezintă locuri de muncă în condiții speciale, conform reglementărilor legale.

(3) Perioadele în care personalul silvic a desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții speciale conform prezentei ordonanțe de urgență reprezintă stagiul de cotizare realizat în condiții speciale de muncă, determină reducerea vârstei standard de pensionare cu 1 an pentru fiecare 5 ani în care și-a exercitat profesia în locurile de muncă prevăzute la alin. (2), precum și majorarea punctajelor lunare de pensie.

(4) Perioada de vechime în muncă realizată în condiții speciale de muncă se înregistrează de către angajator, iar dovada se face cu adeverințe eliberate de către angajatori sau de către deținătorii legali de arhive.

IV. ***Cu privire la admisibilitatea sesizării:***

Potrivit dispozițiilor art. 1 alin. 1 și 2 din OUG nr. 62/2044, această ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal. Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).

De asemenea, potrivit art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, „Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată ”.

Dispozițiile OUG 62/2024 se completează cu cele ale Legii nr 134/2010 privind codul de procedură civilă, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie (art 4).

Analizând îndeplinirea cumulativă a condițiilor ce rezultă din textul legal menționat, se constată că raportat la obiectul cauzei litigiul se încadrează în categoria proceselor la care face referire art. 1 alin. 2 din OUG nr. 62/2024 și de chestiunea de drept în discuție depinde soluționarea pe a cauzei.

Prin contestația formulată reclamantul solicită valorificarea perioadei 01.08.1986-26.01.2024 ca perioadă în care a îndeplinit funcția de pădurar și a desfășurat activități în condiții speciale de muncă în conformitate cu dispozițiile art 20 din OUG 59/2000, în forma anterioară abrogării alin 2-4, respectiv acordarea beneficiilor prevăzute de aceste dispoziții legale: reducerea vârstei de pensionare și majorarea punctajelor lunare de pensie. Parțial, perioada ce se solicită a fi valorificată este anterioară anului 2001, respectiv anului 1990. În decizia RIL nr 7/2021 s-a arătat că personalului silvic îi sunt aplicabile dispozițiile Legii 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Prin decizia ICCJ nr 36/2023 – completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-a statuat cu privire la dispozițiile art 20 alin 2 și 3 din OUG 59/2000 după cum urmează:

„Locurile de muncă din domeniul silvicultură, în care se desfășoară activitățile menționate la art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, se încadrează ope legis în condiții speciale.

Personalul silvic care a desfășurat activitățile indicate la art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 234/2019, beneficiază de încadrarea locului de muncă în condiții speciale și de drepturile prevăzute la art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000.

Obținerea beneficiilor prevăzute de art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 la data deschiderii drepturilor de pensie nu este condiționată de plata contribuțiilor de asigurări sociale, iar dovada acestora nu trebuie să rezulte din declarația nominală de asigurare pentru perioada ulterioară datei de 1 aprilie 2001”.

Nu au fost identificate sesizări ale Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la problema de drept pusă în discuție, în curs de soluționare.

În concluzie, se constată că sunt îndeplinite condițiile privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul OUG nr. 62/2004.

V. Punctul de vedere al părților

Reclamantul— prin notele scrise depuse la dosar, arată că în opinia sa nu sunt aplicabile DISPOZIȚIILE OUG NR. 62/2024, aceasta deoarece conform art. 1 alin. (1) din cuprinsul său „procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice”. Reclamantul este angajat al ---care funcționează ca și o entitate de administrare privată a ---și a proprietarilor care au încheiate contracte de administrare, astfel că personalul său nu este plătit din fonduri publice. Mențiunea din pct. 51 al Deciziei ICCJ nr. 7 din 12 aprilie 2021 - RIL -, în conformitate cu care anexa nr. VII din Legea-cadru nr. 153/2017 este „aplicabilă acestei categorii de personal” apreciază că nu are niciun efect referitor la încadrarea reclamantului ca fiind personal plătit din fonduri publice deoarece, pe de o parte, reclamantul nu este încadrat la ----ci la un ----privat, iar pe de altă parte, prin susmenționata hotărâre, s-au interpretat doar prevederile art. 120 alin. (5) din Legea nr. 46/2008 - Codul Silvic, referitoare la sporul de risc și doar această interpretare este obligatorie pentru instanțe în conformitate cu dispozițiile art. 517 alin. (4) Cod procedură civilă.

Reclamantul apreciază că nu sunt îndeplinite nici condițiile prevăzute în art. 2 alin. (1) din OUG nr. 62/2024, aceasta deoarece prin DECIZIA nr. 36/2023 pronunțată de ICCJ la data de 15 mai 2023, în opinia sa, au fost dezlegate toate elementele de drept aplicabile în prezența speță referitoare la drepturile personalului silvic.

La data de ----- *pârâta* -----a *depus note scrise* prin care a comunicat faptul că, consideră că prezentul litigiu cade în domeniul de aplicare al OUG nr.62/2024.

Invocă în acest sens dispozițiile O.U.G. nr.59/2000 privind statutul personalului silvic, dispozițiile Legii nr.46/2008 privind Codul Silvic (în special art.11 din Codul Silvic,) și dispozițiile H.G. nr.229/2009 privind reorganizarea --- și aprobarea regulamentului de organizare și funcționare.

Raportat la dispozițiile O.U.G. nr.62/2024, consideră că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la dezlegarea celor două chestiuni care nu au fost expres tratate prin Decizia nr.36/2023, respectiv cele referitoare la aplicabilitatea drepturilor prevăzute de O.U.G. nr.59/2000 anterior datei de 01.04.2001 și chiar anterior datei de 30 mai 2000 și în ce măsură sintagma "conform reglementărilor legale" cuprinsă în art.20 alin.2 teza finală din O.U.G. nr.59/2000 trimite la verificarea procentului din timpul normal de muncă și implicit la necesitatea evidențierii acestui procent în adeverințele emise de angajator. Consideră că cele două aspecte nu au fost lămurite prin Decizia nr.36/2023. Înalta Curte de Casație și Justiție a decis că personalul silvic care a desfășurat activitățile indicate la art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 234/2019, beneficiază de încadrarea locului de muncă în condiții speciale și de drepturile prevăzute la art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000. Din considerentele acestei decizii (pct.125,126,129, 132 din considerente) rezultă că Înalta Curtea de Casație și Justiție a avut în vedere exclusiv momentul ulterior celui în care clasificarea locurilor de muncă în condiții speciale, deosebite și normale a fost reglementată pentru prima dată prin Legea nr.19/2000 (începând cu data de 01.04.2001). Legea nr.19/2000, intrată în vigoare la data de 01.04.2001, a modificat substanțial modul de clasificare a locurilor de muncă și modul de determinare a pensiilor în raport de acestea. Astfel, dacă până la data de 01.04.2001, locurile de muncă erau clasificate pe grupe de muncă, respectiv grupele I, II și III de muncă, după această dată, locurile de muncă au fost clasificate în locuri de muncă în condiții speciale, locuri de muncă în condiții deosebite și locuri de muncă în condiții normale, fiind înlocuite astfel vechile grupe I, II și III de muncă. Locurile de muncă în condiții speciale au fost prevăzute expres și limitativ la art.20 alin.(1) din Legea nr.19/2000, cu modificările și completările ulterioare. Legea nr.19/2000 și actele normative ulterioare acesteia, au avut în vedere ca moment de referință în chestiunea clasificării locurilor de muncă data de 1 aprilie 2001, menținând anterior acestei date, clasificarea locurilor de muncă pe grupe de muncă (de exemplu art.1 alin.(1) din Legea nr.226/2006, art.158 alin.(3)1 din Legea nr.263/2010, art.126 alin.(1) din normele de aplicare a Legii nr.263/2010, aprobate prin H.G.257/2011). Modalitatea de clasificare a locurilor de muncă reglementată de Legea nr.19/2000 a fost menținută și de Legea nr.263/2010, locurile de muncă în condiții speciale fiind reglementate la art.30 din Legea nr.263/2010. Prin urmare, nu există reglementare legală care să recunoască încadrarea activității derulate în grupa a III-a de muncă anterior datei de 01.04.2001 în grupe superioare de muncă (în condiții speciale) și nici cu privire la echivalarea efectelor acestei încadrări cu cele pe care le produce încadrarea în condiții speciale de muncă, astfel că nu se poate extinde aplicarea art. 20 din O.U.G. nr.59/2000 anterior datei de 1 aprilie 2001, respectiv anterior datei de 30.05.2000.

Referitor la cel de-al doilea aspect, consideră că sintagma "conform reglementărilor legale" cuprinsă în art. 20 alin. 2 teza finală din O.U.G. nr.59/2000 trebuie interpretată în sensul că se impune ca personalul silvic să fi derulat activitățile enumerate în procent de cel puțin 50% din timpul normal de muncă, raportat la dispozițiile art. 3 lit. h) din Legea nr.263/2010, iar procentul trebuie evidențiat în mod expres în adeverința eliberată de angajator. Dacă sintagma "conform reglementărilor legale" nu ar face trimitere la dispozițiile Legii nr. 263/2010, nu s-ar putea acorda nici beneficiul majorării punctajelor lunare de pensie prevăzut la art. 20 alin.4 teza finală din O.U.G. nr.59/2000 prin raportare la dispozițiile art. 100 lit.b din Legea nr.263/2010.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată:

Prin acțiunea formulată reclamantul a solicitat anularea deciziei din data de ---- prin care a fost stabilit dreptul reclamantului la pensie anticipată parțială, criticând decizia ----de a nu valorifica adeverințele eliberate de ----în conformitate cu care reclamantul în perioada 01.08.1986-26.01.2024 a deținut funcția de pădurar și a îndeplinit activitățile prevăzute de

dispozițiile art 20 alin 2 din OUG 59/2000 privind Statutul personalului silvic. Pârâta în decizia contestată a arătat în motivare că nu există temei legal pentru valorificarea adeverințelor.

Potrivit dispozițiilor art 20 din OUG 59/2000 privind Statutul personalului silvic, forma în vigoare la data emiterii deciziei contestate:

(1) Personalul silvic are drepturile și obligațiile prevăzute de legislația în vigoare, precum și pe cele stabilite prin contractele individuale și/sau colective de muncă și contractele de mandat încheiate în condițiile legii.

(2) Locurile de muncă din domeniul silvicultură, care presupun desfășurarea a cel puțin uneia dintre următoarele activități: paza fondului forestier, a fondurilor cinegetice și piscicole și a ariilor naturale protejate; control silvic și cinegetic; exploatarea forestieră; construcții forestiere; lucrări specifice de teren în activitatea de fond forestier și împăduriri, reprezintă locuri de muncă în condiții speciale, conform reglementărilor legale.

(3) Perioadele în care personalul silvic a desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții speciale conform prezentei ordonanțe de urgență reprezintă stagiul de cotizare realizat în condiții speciale de muncă, determină reducerea vârstei standard de pensionare cu 1 an pentru fiecare 5 ani în care și-a exercitat profesia în locurile de muncă prevăzute la alin. (2), precum și majorarea punctajelor lunare de pensie.

(4) Perioada de vechime în muncă realizată în condiții speciale de muncă se înregistrează de către angajator, iar dovada se face cu adeverințe eliberate de către angajatori sau de către deținătorii legali de arhive.

Dispozițiile art 20 din OUG 59/2000 au fost modificate prin Legea 234/2019, publicată în MO nr 1004 din 13.12.2019.

În expunerea de motive a Legii nr 234/2019 s-a arătat că modificările propuse au în vedere situația actuală a personalului silvic, situație caracterizată prin creșterea numărului și gravității agresiunilor comise asupra personalului silvic de către cetățeni surprinși asupra unor fapte de natură contravențională/infracțională în fondul forestier, urmate în majoritatea cazurilor de perioade lungi de spitalizare a personalului silvic sau chiar de decese; creșterea fenomenului contravențional și infracțional cu impact negativ asupra integrității fondului forestier național, migrarea personalului silvic bine pregătit profesional și cu experiență în domeniul silviculturii către alte domenii de activitate, necorelarea prevederilor Statutului personalului silvic în vigoare cu actualele reglementări și cu realitățile derivate din evoluția domeniilor de activitate în care funcționează personalul silvic, slaba stimulare și responsabilizare a personalului silvic cu atribuții de pază și control precum și dotarea necorespunzătoare cu tehnica și materialele specifice strict necesare pentru deplasarea operativă în teren și descurajarea agresiunilor asupra pădurii. Prin proiectul de modificare s-a arătat că se urmărește recunoașterea activităților din domeniul silviculturii în categoria celor care implică prin natura lor îndatoriri și riscuri deosebite, includerea activităților din domeniul silviculturii în categoria condițiilor speciale de muncă.

Prin decizia nr 36/2023 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea - Secția I civilă, în Dosarul nr. 3.678/111/2021, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 427/2001, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 234/2019 și s-a stabilit că:

„Locurile de muncă din domeniul silvicultură, în care se desfășoară activitățile menționate la art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, se încadrează ope legis în condiții speciale.

Personalul silvic care a desfășurat activitățile indicate la art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 234/2019, beneficiază de încadrarea locului de muncă în condiții speciale și de drepturile prevăzute la art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000.

Obținerea beneficiilor prevăzute de art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 la data deschiderii drepturilor de pensie nu este condiționată de plata

contribuțiilor de asigurări sociale, iar dovada acestora nu trebuie să rezulte din declarația nominală de asigurare pentru perioada ulterioară datei de 1 aprilie 2001”.

Prin decizia 36/2023 se arată că locurile de muncă prevăzute de dispozițiile art 20 din OUG 59/2000 se încadrează ope legis în condiții speciale.

Condițiile de muncă au fost clasificate ca și condiții normale, condiții deosebite și condiții speciale prin Legea 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, în vigoare din 01.04.2001.

Prin decizia nr 36/2023 s-a stabilit că de această încadrare în condiții speciale a locurilor de muncă beneficiază și personalul care a desfășurat activitățile prevăzute de dispozițiile art 20 din OUG 59/2000 și anterior intrării în vigoare a Legii 234/2019. Având în vedere că decizia se referă la încadrarea locurilor de muncă în condiții speciale se pune întrebarea dacă această încadrare în condiții speciale a locurilor de muncă se poate aplica și anterior reglementării legale a locurilor de muncă în condiții speciale, respectiv anterior datei de 01 aprilie 2001. Mai mult, se impune a se lămuri dacă dispozițiile art 20 din OUG 59/2000 se pot aplica și pentru activitatea desfășurată anterior intrării în vigoare a acestui act normativ, lipsind astfel prevederea legală. În opinia instanței încadrarea acestor activități prevăzute de dispozițiile art 20 din OUG 59/2000 în condiții speciale nu se poate efectua anterior datei de 01.04.2001 și cu atât mai mult, această încadrare nu se poate efectua anterior datei intrării în vigoare a actului normativ de reglementare, OUG 59/2000.

Potrivit dispozițiilor art 3 lit h) din Legea 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, prin locuri de muncă în condiții speciale se înțelege locurile de muncă unde gradul de expunere la factorii de risc profesional sau la condițiile specifice unor categorii de servicii publice, pe durata a cel puțin 50% din timpul normal de muncă, poate conduce în timp la îmbolnăviri profesionale, la comportamente riscante în activitate, cu consecințe grave asupra securității și sănătății în muncă a asiguraților. Coroborând aceste dispoziții cu dispozițiile art 20 alin 2 din OUG 59/2000 care prevăd că activitățile menționate *reprezintă locuri de muncă în condiții speciale, conform reglementărilor legale* considerăm că încadrarea activităților în condiții speciale se poate realiza numai dacă acestea sunt efectuate pe durata a cel puțin 50% din timpul normal de muncă, iar această situație trebuie să se reflecte în adeverințele eliberate persoanei interesate.

Față de considerentele expuse, în temeiul art. 1 și art. 2 din OUG nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, se va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile conform dispozitivului.

În temeiul art. 520 alin. 2 din Codul de procedură civilă, se va suspenda judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Prezenta încheiere se va comunica, prin adresă, Înaltei Curți de Casație și Justiție (atașându-se, în copie, cererea de chemare în judecată, notele scrise depuse de părată la data de ---, punctele de vedere exprimate de părți cu privire la sesizare), se va aduce la cunoștință prezenta încheiere conducerii secției I civile a Tribunalului--- în vederea comunicării conform dispozițiilor art. 2 alin 2 din OUG 62/2024.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În temeiul dispozițiilor art. 2 alin 1 din OUG 62/2024 dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

- I. Dacă art. 20 din O.U.G. nr. 59/2000 poate fi interpretat în sensul că personalului silvic care cade sub domeniul de aplicare al normei îi este recunoscută ca fiind derulată în condiții speciale de muncă și activitatea prestată anterior datei de 01 aprilie 2001, respectiv de 30 mai 2000.

II. Dacă sintagma „conform reglementărilor legale”, cuprinsă în art. 20 alin. (2) din O.U.G. nr. 59/2000 trebuie interpretată în sensul că se impune ca personalul silvic să fi derulat activitățile descrise de normă în procent de cel puțin 50% din timpul normal de muncă, conform art. 3 lit. h) din Legea nr. 263/2010, iar acest expres trebuie evidențiat în mod expres în adeverințele emise de angajator.

Dispune înaintarea prezentei încheieri către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării.

Dispune aducerea la cunoștință a prezentei încheieri conducerii secției I civile a Tribunalului--- în vederea comunicării conform dispozițiilor art 2 alin 2 din OUG 62/2024.

În temeiul art. 2 alin 3 și art 4 din OUG 62/2024 și art 520 alin 2 Cod procedură civilă suspendă judecarea prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată azi, ---prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE

ASISTENȚI JUDICIARI

GREFIER